

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xxxviii [i.e. i]. Unio est quid distinctum à materiâ & formâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

mortuum respectu vivi æquivocè corpus, non præcisè in ratione corporis organici, sed in ratione instrumenti proximè apti ad actiones vitales eliciendas, sic enim connotat animam.

DISSERTATIO QUINTA

De Unione.

I. **U**NIO est quid distinctum à materia & forma; in productione enim hominis datur actio generativa distincta à productione materiæ & formæ, quæ creatur hujus actionis assignandus est terminus, hic alius esse nō potest, quàm unio. Præterea implicat, rem transire à denominatione reali ad denominationem realem priori contradictoriam; V. G. materiam & animam D. Petri, quæ jam denominantur non unita, transire ad denominationem contrariam & denominari unita, quin pereat, vel de novo ens aliquod producat, nullum autem hęc ens perit; ergo aliquod de novo producit, & hoc aliud non est, quàm unio. Demum possunt materia & forma existere & non uniri, seu separari ab unione. Nequè approximatio est
condi-

conditio , ut materia & forma uniantur se-
ipsis , sive ut existat unio identificata ma-
teriæ & formæ , quia non est conditio , ut
existat materia & forma , adeoque nec est
cōditio alicujus cum materia & forma iden-
tificati ; neque dici potest, esse conditionem,
non ut unio identificata materiæ & formæ
existat secundum entitatem, sed ut existat se-
cundum formalitatem , id est , ut actu exer-
ceat officium uniendo ; Nam unio secundum
physicam suam entitatem, & unio secundum
formalitatem seu exercitium uniendo non
distinguantur ; cum unio sit ipsum actuale
exercitium uniendo. Multò minùs consistit
unio in ista approximatione seu intima præ-
sentia formæ cum materia ; aliàs compo-
situm substantiale constitueretur per acci-
dentia , qualia sunt istæ duæ ubicationes
materiæ & formæ ; imò motum semper
esset aliud & aliud ; cum ad quemcunq̃
motum istæ ubicationes mutantur ; neque
posset cōpositum unum cum alio penetrari ,
quin continuò unius materia cum alterius
forma uniretur, adeoq̃ Christi corpus pene-
trans lapidē sepulchralem, illi unitum fuisset.
Jam verò si dicatur , præter approximationē

localem requiri approximationem virtutis: an illa erit quid distinctum à materia & forma, an non? Si dicatur, requiri præterea dispositiones ad formam, jam accidentia ingrediuntur constitutionem totius substantialis; conditio enim esse non possunt, ut materia & forma uniantur se ipsis, sicut conditio esse non possunt, ut existat materia & forma. Si dicatur, requiri præterea, ne alia materia vel forma cum priori materia & forma existat in eodem loco, jam negatio vel absentia alterius formæ vel materiæ ingreditur compositum substantiale, & non possunt duo composita penetrari, quin hoc ipso singulorum pereat unio. Si requiratur præterea dependentia formæ à materia, aut exercitium actionis vitalis in materia, jam requiritur iterum accidens ad constitutionem substantiæ, & aliquid, quod omnibus compositis non est commune.

II. Non est tamen unio formaliter ipsa eductio formæ materialis è subjecto; hæc enim eductio est accidens & prior naturâ formæ; unio autem, utpote ingrediens rationem totius substantialis, debet esse substantia, &

suo